

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Johannes 6, 1 - 14
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

- 1 Votum**
- 2 Zegengroet**
- 3 Zingen: Psalm 9 : 1 en 8**
- 4 Lezing van de wet**
- 5 Zingen: Psalm 6 : 1 en 3**
- 6 Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 7 Schriftlezing: Johannes 6 : 1 – 14**
- 8 Tekst: Johannes 6 : 1 - 14**
- 9 Woordbediening**
- 10 Zingen: Lied 360 : 1**
- 11 Dankzegging en voorbede**
- 12 Collecte**
- 13 Zingen : Psalm 63 : 2**
- 14 Klaarmaken tafel: Gezang 4**
- 15 Tijdens viering: Gezang 65 : 1 – 6 (90Gz), Gezang 29 : 1 – 4, Psalm 136 : 1- 8**
- 16 Slotzang: Psalm 63 : 3**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

U zult begrijpen dat het niet mogelijk is om in het korte bestek van deze preek al de details van deze geschiedenis na te gaan. We zullen ons daarom concentreren op de kern van deze tekst. Een tekst die ik als volgt heb samengevat.

Jezus Christus bereidt met de wonderbare brooduitdeling zijn volgelingen voor op het ware Paasfeest.

Het gaat in deze geschiedenis om meer dan de vertelling van een wonder dat de Here Jezus heeft gedaan. Dat blijkt onder andere uit vers 4, waar Johannes schrijft dat het Pascha, het feest van de Joden nabij was. Deze opmerking is niet bedoeld als aanduiding van de tijd, maar als achtergrond voor deze geschiedenis. Maar wat nog meer zegt. Omdat de Here zelf deze uitdeling van het brood oppakt voor zijn bekende redevoering waarin Hij erop wijst dat Hij het brood van het leven is (vs 51). “Ik ben het levende brood, dat uit de hemel is neergedaald. Indien iemand van dit brood eet, dan zal hij in eeuwigheid leven; en het brood, dat Ik geven zal, is mijn vlees, voor het leven van de wereld.”

De Here Jezus is naar de overkant van de zee van Tiberias gegaan. Naar de rustige kant. Maar Hem was geen rust gegund, want een grote menigte mensen was Hem gevolgd. En daar aan de oostkant van het meer, ging de Here een berg op, waar Hij al vaker op was gegaan. Dat blijkt uit het feit dat Johannes spreekt over “de berg”. De Here was gaan zitten en liet zijn ogen dwalen over al die mensen die Hem gevolgd waren. Nadenkend over deze massa mensen en over het feit dat het straks etenstijd werd, vraagt de Here aan Filippus. Waar zullen we dan broden kopen, zodat deze mensen kunnen eten. Niet dat de Here op dat punt nu een probleem voorziet, want Hij heeft al een oplossing bedacht. Maar met zijn vraag wilde Hij Filippus op de proef stellen. Hij wilde kijken in welke richting Filippus een oplossing zou zoeken. Filippus doet wat de meeste van ons zouden doen. Hij slaat aan het rekenen. Het zullen ongeveer zoveel mensen zijn. Dan hebben we zoveel broden nodig en dat kost 200 schellingen. En zoveel geld hebben ze echt niet in kas. Want een schelling is het dagloon van een gewone arbeider. Het gaat dus om meer dan een halfjaarinkomen. En dan hebben we het nog niet eens gehad over de vraag of er een bakker in de buurt is die de enorme hoeveelheid brood zou kunnen leveren.

Andreas heeft blijkbaar wat rondgekeken in de menigte en heeft een jongen gezien die vijf gerstebroden en twee vissen heeft. Gerstebrood is brood van de arme mensen. Tarwebrood is ongeveer drie keer zo duur. Maar wat kun je daarmee voor deze menigte mensen? Je kunt de mensen nog niet een korreltje geven als je iedereen wat wil geven. Maar Christus geeft opdracht aan de mensen om te gaan zitten. Blijkbaar stonden ze nog om alles zo goed mogelijk te kunnen volgen. Nu moeten ze gaan zitten. Omdat het voorjaar is, groeit en nog gras op de berg. Een 5000 mannen zijn aanwezig. Dus vrouwen en kinderen zijn niet meegerekend. Dat verbaast ons misschien wat, vanuit onze westerse situatie. Maar Israël is ook een oosters land. Een land waarin vrouwen het meest thuis zijn of in het gezelschap van andere vrouwen verkeren. Vrouwen doen niet echt mee aan het publieke leven. Dat is het domein van de mannen. Zo is het dan ook logisch dat vooral mannen op de berg te vinden zijn.

Als iedereen gezeten is, dankt Christus zijn Vader en dan gaat Hij het brood breken om verdeeld te worden. Of Hij het brood zelf aan de mensen heeft uitgedeeld of dat de discipelen dat gedaan heeft wordt ons niet verteld. Vermoedelijk het laatste omdat dat sneller gaat. Christus breekt en breekt en breekt en waar het brood al lang op zou moeten zijn, raakt het brood niet op. Christus breekt, breekt en blijft maar breken. Zo verdeelt Christus de vijf broden en de twee vissen en er was voor iedereen genoeg. Iedereen werd verzadigd. En toen iedereen verzadigd was, liet Jezus de restanten ophalen. En wat bleek? Twaalf korven met brokken werden opgehaald. Vele malen meer dan waar de Here mee begonnen was. Zo gaat het met het brood dat Christus uitdeelt. Zo ging het toen. En zo gaat het nu al vele eeuwen. Van één brood wordt uitgedeeld en uitgedeeld. Elke zondag weer wordt het hemelse brood Jezus Christus gebroken en uitgedeeld aan honderdduizenden mensen in de wereld. Honderdduizenden, misschien wel miljoenen volgelingen van Jezus Christus ontvangen het brood van het lichaam van Christus en worden verzadigd. Niet vanwege de hoeveelheid brood, maar vanwege de heerlijke werking ervan. Want dit brood is het brood van het eeuwige leven. Een geestelijke brood. Een brood dat nooit opraakt. Zodat er nooit tegen iemand gezegd hoeft te worden: sorry, het is op. De genade van God. De liefde van God. Het verlangen van God om gemeenschap aan te gaan met mensen die in Christus hun redding en verlossing gevonden hebben, raakt nooit op.

Jezus Christus deelt zichzelf aan ons uit in dit Heilig Avondmaal dat we met elkaar vieren. Geniet dan liefde en genade. Geniet de gemeenschap die Hij met u aangaat.

Amen